

עין משפט
גרי מצוה

ל:

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

מסורת הש"ס

שבו א מ"י פ"כ ח"ג
מסורת: הלכה ז
סנה ע"פ ט"ש"ע ח"מ
סנה ע"פ ט"ש"ע ח"מ
שבו ב מ"י פ"כ ח"ג
לשטת הל' א סנה
לאון פ"כ ט"ש"ע ח"מ
סנה ע"פ ט"ש"ע ח"מ
שבו ג ד מ"י פ"כ ח"ג
מסורת: הל' א סנה
ע"פ ק"ג ט"ש"ע ח"מ
שבו ה ה' מ"י פ"כ ח"ג
מ"י פ"כ ח"ג

אמר להכמה אחוסי את. שמה נקי בה כלאחר שאסורה לך. אי נמי מסיפא דקרא ומועד לבנה מקרא שמה ז' ידוע לך: כהלים
כיד נבור. שנלחם אהי עם אויביו: קן בני הנעורים. תלמידיו של אדם הקרוין בניו כמו שאמר יחזקיהו (ד"ה ז טט) בני עמה אל
מלכו ואומר הנה אהי ויהללים אשר נתן לי וגו' (ישעיה ח): אשר מלא את אפסוקי מהם. משום דלמיהו תלמינן נקט לשון מילוי
אשפה: את אויביו כשער. קיפא דאשרי הגבר הוא: נעשו אויביו. מתוך שמקיים זה לזה ואין זה מקבל דברי זה: ואם כן כוספי.
הכי דריש לה ספר מלחמות מלחמה
שעל ידי ספר אהבה יש כוספי:
ושמס את דברי אלף סס סס. שלט
שאלו חקר שום הללה: מה ששאלך.
כל מה שעדתך נוחה הימנו ואפי' דגש
וכל מיני מתיקה שקשים למהם: טומי.
מחיים דורפיליו"ש בלע"ו: את
פטיבו. לקח טוב: שאל. תמשא
על ירך: משאו ומפנו. של יר
הרע נאלם להחמיאו: ואם אשה
רופא. עוקן בתורה ולחה מושל בו:
כל היום. קרא יחירה הוא ללמדו
של שום. בלום יכול להרגיל ל:
מנוול זה. יר הרע מתגרה כך:
מספונך. שהתורה כאלה נמשלה
המפעע את הברזל: אלף כסו כירו
היא. בתמיה כלום יכול להרגיל ל:
אנשים להשיאה דלמר קרא ולא
נומיקס מנו לאנשים: ראש חיים.
אומנות שחמה לו עם אשה מקיט
אומנות לאשה: אם אשה (ה) האמרו
כלן אשה חמה היא כסם שאלו
שמינן אדם להשיאו אשה כך חייב
כ"י: מאי בנייהו. מאי קא מוסקי
ר' יהודה: עיסקא. אם למדו סמורה
לתיק סרי למדו חיים לרבי יהודה
דלמיא לטעמא אומנות דוקא דכמה
פעמים שאין לו כמה לעשות סמורה
ועומד ומלמסו: דמיחייב אלא
למיעבד לכרא. כגון למלו ולפדומו
והכי משמע מתיי כל מלות שאל
מלוה על מעשה הן: הפוטל על
הן. כגון כינוד ומורל: סיפק.
יכול שאין מוסה כידו: רשום אחריס.
בעלה: נתגרסה. מעלה הרי היא
כאחיה במלות כינוד: ודאי כהלאה
אי אפטר. להקדישה שאין כהלאה כלמי
מעלה: וכן כידן. ויחייב לביד
ומורל על הן שרי אף קן שומפן
למקום בו: שלשה שופטין פן. מפטר
בכרייתא במסכת נדה איש מוריע
לונן שנו אשה מורעת אורס שנו
והקדוש כידן הוא נופס בו נשמה
מראה עין ושעמט און (ה) ידעור:
משלמו

אמר להכמה אחוסי את. שמה נקי בה כלאחר שאסורה לך. אי נמי מסיפא דקרא ומועד לבנה מקרא שמה ז' ידוע לך: כהלים
כיד נבור. שנלחם אהי עם אויביו: קן בני הנעורים. תלמידיו של אדם הקרוין בניו כמו שאמר יחזקיהו (ד"ה ז טט) בני עמה אל
מלכו ואומר הנה אהי ויהללים אשר נתן לי וגו' (ישעיה ח): אשר מלא את אפסוקי מהם. משום דלמיהו תלמינן נקט לשון מילוי
אשפה: את אויביו כשער. קיפא דאשרי הגבר הוא: נעשו אויביו. מתוך שמקיים זה לזה ואין זה מקבל דברי זה: ואם כן כוספי.
הכי דריש לה ספר מלחמות מלחמה
שעל ידי ספר אהבה יש כוספי:
ושמס את דברי אלף סס סס. שלט
שאלו חקר שום הללה: מה ששאלך.
כל מה שעדתך נוחה הימנו ואפי' דגש
וכל מיני מתיקה שקשים למהם: טומי.
מחיים דורפיליו"ש בלע"ו: את
פטיבו. לקח טוב: שאל. תמשא
על ירך: משאו ומפנו. של יר
הרע נאלם להחמיאו: ואם אשה
רופא. עוקן בתורה ולחה מושל בו:
כל היום. קרא יחירה הוא ללמדו
של שום. בלום יכול להרגיל ל:
מנוול זה. יר הרע מתגרה כך:
מספונך. שהתורה כאלה נמשלה
המפעע את הברזל: אלף כסו כירו
היא. בתמיה כלום יכול להרגיל ל:
אנשים להשיאה דלמר קרא ולא
נומיקס מנו לאנשים: ראש חיים.
אומנות שחמה לו עם אשה מקיט
אומנות לאשה: אם אשה (ה) האמרו
כלן אשה חמה היא כסם שאלו
שמינן אדם להשיאו אשה כך חייב
כ"י: מאי בנייהו. מאי קא מוסקי
ר' יהודה: עיסקא. אם למדו סמורה
לתיק סרי למדו חיים לרבי יהודה
דלמיא לטעמא אומנות דוקא דכמה
פעמים שאין לו כמה לעשות סמורה
ועומד ומלמסו: דמיחייב אלא
למיעבד לכרא. כגון למלו ולפדומו
והכי משמע מתיי כל מלות שאל
מלוה על מעשה הן: הפוטל על
הן. כגון כינוד ומורל: סיפק.
יכול שאין מוסה כידו: רשום אחריס.
בעלה: נתגרסה. מעלה הרי היא
כאחיה במלות כינוד: ודאי כהלאה
אי אפטר. להקדישה שאין כהלאה כלמי
מעלה: וכן כידן. ויחייב לביד
ומורל על הן שרי אף קן שומפן
למקום בו: שלשה שופטין פן. מפטר
בכרייתא במסכת נדה איש מוריע
לונן שנו אשה מורעת אורס שנו
והקדוש כידן הוא נופס בו נשמה
מראה עין ושעמט און (ה) ידעור:
משלמו

אמר להכמה אחוסי את. שמה נקי בה כלאחר שאסורה לך. אי נמי מסיפא דקרא ומועד לבנה מקרא שמה ז' ידוע לך: כהלים
כיד נבור. שנלחם אהי עם אויביו: קן בני הנעורים. תלמידיו של אדם הקרוין בניו כמו שאמר יחזקיהו (ד"ה ז טט) בני עמה אל
מלכו ואומר הנה אהי ויהללים אשר נתן לי וגו' (ישעיה ח): אשר מלא את אפסוקי מהם. משום דלמיהו תלמינן נקט לשון מילוי
אשפה: את אויביו כשער. קיפא דאשרי הגבר הוא: נעשו אויביו. מתוך שמקיים זה לזה ואין זה מקבל דברי זה: ואם כן כוספי.
הכי דריש לה ספר מלחמות מלחמה
שעל ידי ספר אהבה יש כוספי:
ושמס את דברי אלף סס סס. שלט
שאלו חקר שום הללה: מה ששאלך.
כל מה שעדתך נוחה הימנו ואפי' דגש
וכל מיני מתיקה שקשים למהם: טומי.
מחיים דורפיליו"ש בלע"ו: את
פטיבו. לקח טוב: שאל. תמשא
על ירך: משאו ומפנו. של יר
הרע נאלם להחמיאו: ואם אשה
רופא. עוקן בתורה ולחה מושל בו:
כל היום. קרא יחירה הוא ללמדו
של שום. בלום יכול להרגיל ל:
מנוול זה. יר הרע מתגרה כך:
מספונך. שהתורה כאלה נמשלה
המפעע את הברזל: אלף כסו כירו
היא. בתמיה כלום יכול להרגיל ל:
אנשים להשיאה דלמר קרא ולא
נומיקס מנו לאנשים: ראש חיים.
אומנות שחמה לו עם אשה מקיט
אומנות לאשה: אם אשה (ה) האמרו
כלן אשה חמה היא כסם שאלו
שמינן אדם להשיאו אשה כך חייב
כ"י: מאי בנייהו. מאי קא מוסקי
ר' יהודה: עיסקא. אם למדו סמורה
לתיק סרי למדו חיים לרבי יהודה
דלמיא לטעמא אומנות דוקא דכמה
פעמים שאין לו כמה לעשות סמורה
ועומד ומלמסו: דמיחייב אלא
למיעבד לכרא. כגון למלו ולפדומו
והכי משמע מתיי כל מלות שאל
מלוה על מעשה הן: הפוטל על
הן. כגון כינוד ומורל: סיפק.
יכול שאין מוסה כידו: רשום אחריס.
בעלה: נתגרסה. מעלה הרי היא
כאחיה במלות כינוד: ודאי כהלאה
אי אפטר. להקדישה שאין כהלאה כלמי
מעלה: וכן כידן. ויחייב לביד
ומורל על הן שרי אף קן שומפן
למקום בו: שלשה שופטין פן. מפטר
בכרייתא במסכת נדה איש מוריע
לונן שנו אשה מורעת אורס שנו
והקדוש כידן הוא נופס בו נשמה
מראה עין ושעמט און (ה) ידעור:
משלמו

ענין רש"י

ברפיליו"ש
(בדברי רש"י)
כ"כ

תוס' ר"י הוקן

(מסיל) (מנוול). יר
הרע. חיותא הוא. אם
(פול) לים יטע. שקא.
לחיות סורו (ל' יהודה
לאן הו' אומנות שפמים
הפסד ואיכא אמור
איכא. ספק. לשון ספק
שאני ברישות אחריס.
אבל אשה היא ברישות
בעלה. השוה התבט
ברכת אב. ששים לפריה
אתה שמנדף ומקלל אביו
ואמו כפיליה. וכן כידן.
שיטה בכל מה שאפטר
שרי שלטון שומפין
בו. משלמו. סתמא אחריס
הרעט וכי יפה (מסות
כב). טון ארי ישראל. כבוד.
הכותב כבוד את אביו.
ומורא כתיב איש אמו
ואביו תיראו. ולשון הר"ם
במסות (יא') (פ"ו ה"ב)
הקדים אב לאב לכבוד
הקדים אם לאב למורא.
ללמד ששניהם שוין כן
למורא כן לכבוד. ע"כ. לא
ידעתי למה נעב טעם
האמר בנ"י.

מוסף תוספות

א מורל כתיב והפטיש
יפוצצו סלע וכן אבן
דאום שהפטיש מפרץ
סלעים. חוסי שבת פ"ג
ב שאין הפטיש מתחלק אלא סלע. חוסי מסדרין לו. ולא יחכן להניח כן כלל ומה לו להוכיח הפטיש חורל למימי מה
סלע מתחלק ועוד כדן הנהא משמע שהברזל מתפוצץ. חוסי נב. ג. חוסי הרא"ש כתיב שיש סלע ששבור. ד. ואפי'
דלא כתיב יפוצצו סלע הרבה מסוקים יש כענין זה. אבנים שחוקו מים פ' שחוקו אותן המים. שם. ג. הוא אבן ספיר.
סנה נב. ג. וקשה לפרש דבריהם ס' חגיגה (ד). אפי' כל ת"ח שאינו קשה כברזל אינו ת"ח שאומר כפטיש יפוצץ סלע
אלא פטיש קשה ופוצץ את הסלע. שם. ו. ואינו יכול לטמט אביו. חוסי הרא"ש.

אמר להכמה אחוסי את. שמה נקי בה כלאחר שאסורה לך. אי נמי מסיפא דקרא ומועד לבנה מקרא שמה ז' ידוע לך: כהלים
כיד נבור. שנלחם אהי עם אויביו: קן בני הנעורים. תלמידיו של אדם הקרוין בניו כמו שאמר יחזקיהו (ד"ה ז טט) בני עמה אל
מלכו ואומר הנה אהי ויהללים אשר נתן לי וגו' (ישעיה ח): אשר מלא את אפסוקי מהם. משום דלמיהו תלמינן נקט לשון מילוי
אשפה: את אויביו כשער. קיפא דאשרי הגבר הוא: נעשו אויביו. מתוך שמקיים זה לזה ואין זה מקבל דברי זה: ואם כן כוספי.
הכי דריש לה ספר מלחמות מלחמה
שעל ידי ספר אהבה יש כוספי:
ושמס את דברי אלף סס סס. שלט
שאלו חקר שום הללה: מה ששאלך.
כל מה שעדתך נוחה הימנו ואפי' דגש
וכל מיני מתיקה שקשים למהם: טומי.
מחיים דורפיליו"ש בלע"ו: את
פטיבו. לקח טוב: שאל. תמשא
על ירך: משאו ומפנו. של יר
הרע נאלם להחמיאו: ואם אשה
רופא. עוקן בתורה ולחה מושל בו:
כל היום. קרא יחירה הוא ללמדו
של שום. בלום יכול להרגיל ל:
מנוול זה. יר הרע מתגרה כך:
מספונך. שהתורה כאלה נמשלה
המפעע את הברזל: אלף כסו כירו
היא. בתמיה כלום יכול להרגיל ל:
אנשים להשיאה דלמר קרא ולא
נומיקס מנו לאנשים: ראש חיים.
אומנות שחמה לו עם אשה מקיט
אומנות לאשה: אם אשה (ה) האמרו
כלן אשה חמה היא כסם שאלו
שמינן אדם להשיאו אשה כך חייב
כ"י: מאי בנייהו. מאי קא מוסקי
ר' יהודה: עיסקא. אם למדו סמורה
לתיק סרי למדו חיים לרבי יהודה
דלמיא לטעמא אומנות דוקא דכמה
פעמים שאין לו כמה לעשות סמורה
ועומד ומלמסו: דמיחייב אלא
למיעבד לכרא. כגון למלו ולפדומו
והכי משמע מתיי כל מלות שאל
מלוה על מעשה הן: הפוטל על
הן. כגון כינוד ומורל: סיפק.
יכול שאין מוסה כידו: רשום אחריס.
בעלה: נתגרסה. מעלה הרי היא
כאחיה במלות כינוד: ודאי כהלאה
אי אפטר. להקדישה שאין כהלאה כלמי
מעלה: וכן כידן. ויחייב לביד
ומורל על הן שרי אף קן שומפן
למקום בו: שלשה שופטין פן. מפטר
בכרייתא במסכת נדה איש מוריע
לונן שנו אשה מורעת אורס שנו
והקדוש כידן הוא נופס בו נשמה
מראה עין ושעמט און (ה) ידעור:
משלמו

אמר להכמה אחוסי את. שמה נקי בה כלאחר שאסורה לך. אי נמי מסיפא דקרא ומועד לבנה מקרא שמה ז' ידוע לך: כהלים
כיד נבור. שנלחם אהי עם אויביו: קן בני הנעורים. תלמידיו של אדם הקרוין בניו כמו שאמר יחזקיהו (ד"ה ז טט) בני עמה אל
מלכו ואומר הנה אהי ויהללים אשר נתן לי וגו' (ישעיה ח): אשר מלא את אפסוקי מהם. משום דלמיהו תלמינן נקט לשון מילוי
אשפה: את אויביו כשער. קיפא דאשרי הגבר הוא: נעשו אויביו. מתוך שמקיים זה לזה ואין זה מקבל דברי זה: ואם כן כוספי.
הכי דריש לה ספר מלחמות מלחמה
שעל ידי ספר אהבה יש כוספי:
ושמס את דברי אלף סס סס. שלט
שאלו חקר שום הללה: מה ששאלך.
כל מה שעדתך נוחה הימנו ואפי' דגש
וכל מיני מתיקה שקשים למהם: טומי.
מחיים דורפיליו"ש בלע"ו: את
פטיבו. לקח טוב: שאל. תמשא
על ירך: משאו ומפנו. של יר
הרע נאלם להחמיאו: ואם אשה
רופא. עוקן בתורה ולחה מושל בו:
כל היום. קרא יחירה הוא ללמדו
של שום. בלום יכול להרגיל ל:
מנוול זה. יר הרע מתגרה כך:
מספונך. שהתורה כאלה נמשלה
המפעע את הברזל: אלף כסו כירו
היא. בתמיה כלום יכול להרגיל ל:
אנשים להשיאה דלמר קרא ולא
נומיקס מנו לאנשים: ראש חיים.
אומנות שחמה לו עם אשה מקיט
אומנות לאשה: אם אשה (ה) האמרו
כלן אשה חמה היא כסם שאלו
שמינן אדם להשיאו אשה כך חייב
כ"י: מאי בנייהו. מאי קא מוסקי
ר' יהודה: עיסקא. אם למדו סמורה
לתיק סרי למדו חיים לרבי יהודה
דלמיא לטעמא אומנות דוקא דכמה
פעמים שאין לו כמה לעשות סמורה
ועומד ומלמסו: דמיחייב אלא
למיעבד לכרא. כגון למלו ולפדומו
והכי משמע מתיי כל מלות שאל
מלוה על מעשה הן: הפוטל על
הן. כגון כינוד ומורל: סיפק.
יכול שאין מוסה כידו: רשום אחריס.
בעלה: נתגרסה. מעלה הרי היא
כאחיה במלות כינוד: ודאי כהלאה
אי אפטר. להקדישה שאין כהלאה כלמי
מעלה: וכן כידן. ויחייב לביד
ומורל על הן שרי אף קן שומפן
למקום בו: שלשה שופטין פן. מפטר
בכרייתא במסכת נדה איש מוריע
לונן שנו אשה מורעת אורס שנו
והקדוש כידן הוא נופס בו נשמה
מראה עין ושעמט און (ה) ידעור:
משלמו

האשה נקנית פרק ראשון קידושין
אמר להכמה אחוסי את. שמה נקי בה כלאחר שאסורה לך. אי נמי מסיפא דקרא ומועד לבנה מקרא שמה ז' ידוע לך: כהלים
כיד נבור. שנלחם אהי עם אויביו: קן בני הנעורים. תלמידיו של אדם הקרוין בניו כמו שאמר יחזקיהו (ד"ה ז טט) בני עמה אל
מלכו ואומר הנה אהי ויהללים אשר נתן לי וגו' (ישעיה ח): אשר מלא את אפסוקי מהם. משום דלמיהו תלמינן נקט לשון מילוי
אשפה: את אויביו כשער. קיפא דאשרי הגבר הוא: נעשו אויביו. מתוך שמקיים זה לזה ואין זה מקבל דברי זה: ואם כן כוספי.
הכי דריש לה ספר מלחמות מלחמה
שעל ידי ספר אהבה יש כוספי:
ושמס את דברי אלף סס סס. שלט
שאלו חקר שום הללה: מה ששאלך.
כל מה שעדתך נוחה הימנו ואפי' דגש
וכל מיני מתיקה שקשים למהם: טומי.
מחיים דורפיליו"ש בלע"ו: את
פטיבו. לקח טוב: שאל. תמשא
על ירך: משאו ומפנו. של יר
הרע נאלם להחמיאו: ואם אשה
רופא. עוקן בתורה ולחה מושל בו:
כל היום. קרא יחירה הוא ללמדו
של שום. בלום יכול להרגיל ל:
מנוול זה. יר הרע מתגרה כך:
מספונך. שהתורה כאלה נמשלה
המפעע את הברזל: אלף כסו כירו
היא. בתמיה כלום יכול להרגיל ל:
אנשים להשיאה דלמר קרא ולא
נומיקס מנו לאנשים: ראש חיים.
אומנות שחמה לו עם אשה מקיט
אומנות לאשה: אם אשה (ה) האמרו
כלן אשה חמה היא כסם שאלו
שמינן אדם להשיאו אשה כך חייב
כ"י: מאי בנייהו. מאי קא מוסקי
ר' יהודה: עיסקא. אם למדו סמורה
לתיק סרי למדו חיים לרבי יהודה
דלמיא לטעמא אומנות דוקא דכמה
פעמים שאין לו כמה לעשות סמורה
ועומד ומלמסו: דמיחייב אלא
למיעבד לכרא. כגון למלו ולפדומו
והכי משמע מתיי כל מלות שאל
מלוה על מעשה הן: הפוטל על
הן. כגון כינוד ומורל: סיפק.
יכול שאין מוסה כידו: רשום אחריס.
בעלה: נתגרסה. מעלה הרי היא
כאחיה במלות כינוד: ודאי כהלאה
אי אפטר. להקדישה שאין כהלאה כלמי
מעלה: וכן כידן. ויחייב לביד
ומורל על הן שרי אף קן שומפן
למקום בו: שלשה שופטין פן. מפטר
בכרייתא במסכת נדה איש מוריע
לונן שנו אשה מורעת אורס שנו
והקדוש כידן הוא נופס בו נשמה
מראה עין ושעמט און (ה) ידעור:
משלמו